

Shabbat B'har - B'chukkotai

24 May 26 Iyyar

Leviticus 25:1-13 / 26:3-13

(1) יהוה spoke to Moses on Mount Sinai: (2) Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I assign to you, the land shall observe a sabbath of (3) יהוה. Six years you may sow your field and six years you may prune your vineyard and gather in the yield. (4) But in the seventh year the land shall have a sabbath of complete rest, a sabbath of יהוה: you shall not sow your field or prune your vineyard. (5) You shall not reap the aftergrowth of your harvest or gather the grapes of your untrimmed vines; it shall be a year of complete rest for the land. (6) But you may eat whatever the land during its sabbath will produce—you, your male and female slaves, the hired and bound laborers who live with you, (7) and your cattle and the beasts in your land may eat all its yield. (8) You shall count off seven weeks of years—seven times seven years—so that the period of seven weeks of years gives you a total of forty-nine years. (9) Then you shall sound the

ויקרא כ"ה:א-י"ג

(א) וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: (ב) דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: (ג) שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: (ד) ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: (ה) את ספיח קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: (ו) והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: (ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: {ס} (ח) וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות

horn loud; in the seventh month, on the tenth day of the month—the Day of Atonement—you shall have the horn sounded throughout your land (10) and you shall hallow the fiftieth year. You shall proclaim release**release Others* “liberty.” throughout the land for all its inhabitants. It shall be a jubilee**jubilee Heb. yobel, “ram” or “ram’s horn.”* for you: each of you shall return to your holding and each of you shall return to your family. (11) That fiftieth year shall be a jubilee for you: you shall not sow, neither shall you reap the aftergrowth or harvest the untrimmed vines, (12) for it is a jubilee. It shall be holy to you: you may only eat the growth direct from the field. (13) In this year of jubilee, each of you shall return to your holding.

(3) If you follow My laws and faithfully observe My commandments, (4) I will grant your rains in their season, so that the earth shall yield its produce and the trees of the field their fruit. (5) Your threshing shall overtake the vintage, and your vintage shall overtake the sowing; you shall eat your fill of bread and dwell securely

הַשָּׁנִים תִּשְׁעַ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: (ט)
וְהָעֲבֹרֹת שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבַעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים תִּעְבְּרוּ שׁוֹפֵר
בְּכָל־אַרְצְכֶם: (י) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת
שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם
דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל־יִשְׂבֵּיהָ יוֹבֵל
הוּא תִהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ
אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ
תָּשׁוּבוּ: (יא) יוֹבֵל הוּא שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא
תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ
וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נֹזְרֶיהָ: (יב) כִּי
יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
(יג) בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ
אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ:

וּקְרָא כִּי־גִי־יִיג

(ג) אִם־בְּחֻקֹּתַי תִּלְכוּ
וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם
אִתְּם: (ד) וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם בְּעֵתֶם
וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה
יִתֵּן פְּרִיֹ: (ה) וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ
אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשִּׁיג אֶת־זֶרַע
וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכֶם לְשִׁבַע

in your land. (6) I will grant peace in the land, and you shall lie down untroubled by anyone; I will give the land respite from vicious beasts, and no sword shall cross your land. (7) [Your army] shall give chase to your enemies, and they shall fall before you by the sword. (8) Five of you shall give chase to a hundred, and a hundred of you shall give chase to ten thousand; your enemies shall fall before you by the sword. (9) I will look with favor upon you, and make you fertile and multiply you; and I will maintain My covenant with you. (10) You shall eat old grain long stored, and you shall have to clear out the old to make room for the new. (11) I will establish My abode in your midst, and I will not spurn you. (12) I will be ever present in your midst: I will be your God, and you shall be My people. (13) I יהוה am your God who brought you out from the land of the Egyptians to be their slaves no more, who broke the bars of your yoke and made you walk erect.

וְיִשְׁבַּתְּם לְבַטַח בְּאֶרְצְכֶם: (ו)
וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁכְבַתְּם
וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה
מִן־הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא־תַעְבֹּר
בְּאֶרְצְכֶם: (ז) וְרַדְּפֹתֶם
אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם
לְחָרֵב: (ח) וְרַדְּפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה
מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ
וְנָפְלוּ אִיְבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב:
(ט) וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי
אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּימַתִּי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: (י) וְאָכַלְתֶּם
יֶשֶׁן נוֹשֵׂן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ
תּוֹצִיאוּ: (יא) וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי
אִתְּכֶם: (יב) וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: (יג) אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵיטֵר לְהֵם
עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם
וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת: {פ}

Haftarah:

Jeremiah 34:6-15

(6) The prophet Jeremiah spoke all these words to King Zedekiah of Judah in Jerusalem, (7) when the army of the king of Babylon was waging war against Jerusalem and against the remaining towns of Judah—against Lachish and Azekah, for they were the only fortified towns of Judah that were left. (8) The word that came to Jeremiah from GOD after King Zedekiah had made a covenant with all the people in Jerusalem to proclaim a released among them— (9) that everyone should set free their Hebrew slaves, both male and female, and that no one should keep their fellow Judean enslaved. (10) Everyone, officials and people, who had entered into the covenant agreed to set their male and female slaves free and not keep them enslaved any longer; they complied and let them go. (11) But afterward they turned about and brought back the men and women they had set free, and forced them into slavery again. (12) Then it was that the word of GOD came to Jeremiah from GOD: (13) Thus said the ETERNAL, the God of Israel: I made a covenant with your ancestors when I brought them out

ירמיהו ל"ד:ו-ט"ו

(ו) וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
 אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלַם: (ז)
 וְחֵיל מֶלֶךְ-בָּבֶל נִלְחָמִים
 עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה
 הַנּוֹתְרוֹת אֶל-לְכִישׁ וְאֶל-עֲזֹקָה כִּי
 הֵנָּה נִשְׁאָרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי
 מְבֻצָּר: {פ}

(ח) הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ
 מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כָּרַת הַמֶּלֶךְ
 צִדְקִיָּהוּ בְרִית אֵת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר
 בִּירוּשָׁלַם לְקַרְא לָהֶם דְּרוֹר: (ט)
 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ
 אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעֵבְרִי וְהָעֵבְרִיָּה
 חִפְּשִׁים לְבִלְתִּי עֲבַד-בָּם בִּיהוּדָה
 אַחֲרֵיהֶם אִישׁ: (י) וַיִּשְׁמָעוּ
 כָּל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ
 בְּבְרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ
 וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חִפְּשִׁים
 לְבִלְתִּי עֲבַד-בָּם עוֹד וַיִּשְׁמָעוּ
 וַיִּשְׁלָחוּ: (יא) וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי-כֵן
 וַיָּשׁוּבוּ אֶת-הָעֲבָדִים
 וְאֶת-הַשִּׁפְחוֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ
 חִפְּשִׁים (וַיִּכְבְּשׁוּם) [וַיִּכְבְּשׁוּם]
 לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: {פ}

of the land of Egypt, the house of bondage, saying: (14) “In the seventh year each of you must let go any fellow Hebrew who may be sold to you; when they have served you six years, you must set them free.” But your ancestors would not obey Me or give ear. (15) Lately you turned about and did what is proper in My sight, and all of you proclaimed a release to your compatriots; and you made a covenant accordingly before Me in the House that bears My name.

(יב) וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: (יג) כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי כְרַתִּי
בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים לֵאמֹר: (יד) מִקֵּץ שִׁבְעַ
שָׁנִים תִּשְׁלַחֻ אִישׁ אֶת־אֲחִיו
הָעֵבְרִי אֲשֶׁר־יִמְכַר לְךָ וְעֲבָדְךָ
שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוּ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ
וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא
הִטּוּ אֶת־אָזְנָם: (טו) וַתִּשְׁבוּ
אִתָּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיִּשָּׁר
בְּעֵינַי לְקַרְא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ
וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: